KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

I luokan oppilaita Lapinlahden kuurojenkoulussa Helsingissä.

Liittyy kirjoitukseen sivuilla 85—87. Valok. Pauli Ruhanen.

TOUKOKUU
M A J

N:o 5 - 1957

Kuuromykkäin ammattikouluun

otetaan uusia mies- ja naisoppilaita ensi syyskuun 2 päivänä.

Varattomat ja vähävaraiset oppilaat voivat saada ammattikoulutuksensa invaliidihuoltolain nojalla invaliidihuoltona.

Hakemukseen tulee liittää papintodistus, invaliidihuoltolomakkeelle N:o 2 laadittu lääkärinlausunto, oikeaksi todistettu jäljennös kuuromykkäinkoulun päästötodistuksesta, vanhempain tai holhoojan suostumus, jos hakija on alaikäinen, sekä ilmoitus siitä, mille ammattialalle hakija mieluimmin haluaisi päästä. Lisäksi tulee hakijan tai hänen kotikuntansa sosiaalilautakunnan lähettää invaliidihuoltolomakkeelle N:o 3 laadittu sosiaalilautakunnan lausunto, jonka Kuuromykkäin ammattikoulu tarvitsee hakiessaan oppilailleen koulutuksen invaliidihuoltona sosiaaliministeriöltä.

Kuurojenkoulun jo päättäneet lähettäkööt hakemuksensa ensi toukokuun 20. päivään ja tänä keväänä koulun päättävät kesäkuun 20. päivään mennessä allekirjoittaneelle koulun rehtorille osoitteella: Turku, Vähä-Hämeenkatu 15 b 38.

Kouluun hyväksytyille lähetetään kirjallinen kutsu.

Turussa, huhtikuun 1 p:nä 1957.

Heikki Myllärі

S ja A Bovalliuksen säätiön omistamassa Nikkarilan kuurojen tyttöjen

Talouskoulussa Pieksämäellä

alkaa uusi talouskurssi marraskuun 4 päivänä 1957. Hakuaika alkaa kesäkuun 1 päivänä ja päättyy elokuun 15 päivänä 1957.

Koulu on tarkoitettu kuuroille tytöille, jotka ovat suorittaneet kuurojen koulun oppikurssin tai ainakin 5 luokkaa. Eri ammattialat ovat: kotitalous, kodinhoito, käsityöt, puutarhanhoito ja karjatalous, joissa opetus on sekä tietopuolista että käytännöllistä. Tämän lisäksi annetaan opetusta yleistä kansalaiskasvatusta käsittelevissä aineissa.

Koulu on 2-vuotinen ja opetus on maksuton. Makuuvaatteet samoin asiaankuuluva työvaatetus on koulun puolesta. Jalkineista huolehtii jokainen itse. Kun osa käsityötunneista on varattu oppilaitten omia töitä varten, pyydetään järjestämään työtarpeita mukaan (mieluimmin kangasta ompelutöitä ja lankoja kudontatöitä varten). Pitsinvirkkaus- ja neuletyöt jokainen varaa vapaahetkien käsitöiksi.

Ohjesäännön mukaan hakemukseen liitetään:

1) papinkirja
2) lääkärintodistus
3) oikeaksi todistettu jäljennös kuurojen koulun päästö- tai ainakin viidennen luokan todistuksesta
4) holhoojan suostumus, jos pyrkijä on alaikäinen.

Hakemukset, jotka osoitetaan S ja A Bovalliuksen säätiön Hallitukselle, lähetetään Nikkarilan kuurojen tyttöjen Talouskoulun johtajattarelle, jolta tarvittaessa saa lähempiä tietoja, os. Pieksämäki, Talouskoulu, Postilokero 20. Puh. P:mäki 1524.

Eeva Sormunen
Koulun johtajatar.

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

TOUKOKUU | 62. VUOSIKERTA | N:o 5 · 1957

Heinäkuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen kesäkuun 1 päivää

KUURO — KUUROMYKKÄ

Tunnettu valtiopäivämies, Kuopion kuurojenkoulun johtaja Kustaa Killinen otti jo viime vuosisadan puolella käytäntöön nimityksen kuuro ennen käytetyn kuuromykkä-sanan tilalle. Suomi oli näin tullut edelläkävijämaaksi tässä nimiasiassa. Nyt me kuitenkin olemme jääneet viimeisiksi, jotka käyttävät edelleenkin kuuromykkä-nimitystä virallisessa kielenkäytössä, sillä kaikki kulttuurimaat ovat siitä jo aikoja sitten luopuneet. Viimeksi tämä nimenmuutos tapahtui Ruotsissa päivämäärällä 1. 7. 1953, jolloin kaikessa lakitekstissä ja virallisessa kielenkäytössä luovuttiin sanasta kuuromykkä ja otettiin käytäntöön sana kuuro.

Vuonna 1936 järjestettiin meillä nimikilpailu siinä mielessä, että sana »mykkä» poistettaisiin kuuroja tarkoittavasta nimestä. Tämän kilpailun arvostelulautakunta, johon kuuluivat tohtori Lauri Hakulinen, yliopettaja E. A. Saarimaa ja liittomme puheenjohtaja, suositteli yksimielisesti kuuro nimityksen käytäntöön ottoa. Sen jälkeen Suomen Kuurojen Liitto on tehnyt useita esityksiä tässä nimikysymyksessä meillä jatkuvan epäkohdan korjaamiseksi. Viimeinen tätä tarkoittava Eduskunnan Lakivaliokunnalle ja Oikeusministeriölle osoitettu esitys on päivätty 18. 2. 1955. Olimme toivoneet, että maamme kuurot olisivat saaneet — tunnustukseksi kuurojenkouluissa suoritetulle työlle — heidän nimityksensä muuttumaan virallisessakin kielenkäytössä ajan vaatimuksen ja kuurojen itsensä toivomalla tavalla siihen mennessä, kun Suomen Kuurojen Liitto kesällä 1955 tuli toimineeksi 50 vuotta. Näin ei kuitenkaan käynyt, vaan vanha »kuuromykkä»-nimitys esiintyy yhä lakitekstissämme.

Nyt on kuitenkin saatu tähän nimikysymykseen periaatteellinen korjaus viime maaliskuun 1 päivästä lukien, sillä asetus kouluhallituksesta (n:o 65/1. 2. 1957) nimeää KUUROJEN ja sokeain opetuksen tarkastajan viran. Tarkoitus näyttää olevan se, että nimitys kuuro otetaan vähitellen lakitekstimme käyttöön sikäli kuin asiaa koskevia lakeja tai asetuksia uusitaan. Huomattava on myös, että asetuksessa Invaliidisäätiön maatalousoppilaitoksesta (n:o 618/21. 12. 1956) ei enää puhuta kuuromykistä, vaan kuuroista. Myös uusi oppivelvollisuuslaki mainitsee vain sana kuuro, ei kuuromykkä. Tämä merkitsee sitä, että maamme eduskunta on hyväksynyt virallisen kielenkäyttöön sanan kuuro.

Vaikkakin vanha lakitekstimme käyttää edelleenkin nimitystä kuuromykkä, mutta kun uusi lakiteksti on siirtynyt kuuro-nimityksen käyttöön, niin olisi nähdäksemme jo tällä perusteella kaiken virallisen kielenkäytön syytä siirtyä viimeksi mainitun nimityksen käytäntöön ottamiseen. Sitäpaitsi johtaa kahden nimityksen rinnakkaiskäyttö helposti epäselvyyteen.

Maassamme jo yli vuosisadan ajan kestänyt kuurojen lasten opetustyö on saavuttanut siksi huomattavia tuloksia, että miltei kaikki »kuuromykät» osaavat puhua kuka paremmin, kuka huonommin, ja jokseenkin kaikilla on ainakin luku- ja kirjoitustaito. Lasten kuuroushan sitäpaitsi on ollut kaikkien muiden estojen syynä; tuota perusvammaa ei ole pystytty parantamaan, mutta opetustyöllä kylläkin sen seurauksia joko poistamaan tai lieventämään.

Maamme kuurot ovat nykyisin omalla työllään toimeen tulevia ja valistuneita kansalaisia. Siitä syystä on myös »kuuromykkä»-nimitys heidän ihmisarvoaan alentava. Sitäpaitsi tämä nimitys vaikeuttaa heidän työhön pääsyään, koska työnantajat saavat nimestä sellaisen käsityksen, ettei kuuromykän kanssa tule puheessa toimeen. On siis suorastaan sosiaalinen välttämättömyys vapauttaa heidät tästä painolastista nimittämällä heitä virallisessakin kielenkäytössä kuuroiksi.

†

Johtaja

Kosti Kaarle Lehtinen

In memoriam

Viime huhtikuun toisen päivän aamuhetkinä poistui luotamme Kuopion kuurojenkoulun johtaja Kosti Lehtinen. Suhteellisen pienen kuurojen hyväksi työskentelevien henkilöiden ryhmästä yhdenkin poistuminen tuntuu suurena menetyksenä koko alalla. Johtaja Lehtinen oli sitäpaitsi harvinaisen tunnontarkka tehtävissään, ahkera ja taitava myös opetustyössään.

Johtaja Lehtinen oli suunnitellut vapautuvansa vaativasta virkatehtävästään juuri kuluvan vuoden aikana.

»— luulit saapuvan rauhan hetken.
Nyt kaunis sielusi rauhan sai,
sulle aukeni taivainen sunnuntai —»

Johtaja Lehtinen oli virkatehtävissään pikkutarkka, mutta ystävyydessä hän oli harvinaisen suurpiirteinen. Hän oli suuri huumorin ystävä, vaikka ulkopuolinen luuli ehkä näkevänsä hänessä vain virkakoneiston.

Maamme kuurojenopetus on menettänyt paljon johtaja Lehtisen mukana. Monet oppilaspolvet muistavat varmaan johtaja Lehtisen täsmällisen opetuksen ja kaiken sen, minkä ovat häneltä saaneet. Johtaja Lehtisen luonnetta on joskus verrattu timanttiin, ja sitä hän saattoi olla, mutta hänen sydämensä oli lopultakin pumpulia. Tämän hän varmaan näytti oppilailleenkin, mutta ehkä vain harvat sivulliset sen huomasivat. Vain ystävä, jolle hän avautui, tiesi tämän.

Helen Keller Suomeen

Maailmankuuluisa kuuro-sokea tri Helen Keller saapuu Suomeen toukokuun 12 p:nä. Toukokuun 13 p:nä on tiedoitustilaisuus sanomalehtimiehille USA:n lähetystössä. 14 p:nä 77-vuotias vieras lepää. 15 p:nä hän käy tutustumassa päivällä Helsingin sokeainkouluun ja illalla klo 19 on Kauppakorkeakoulun juhlasalissa yleisöjuhla, jota mahd. Tasavallan Presidentti puolisoineen kunnioittaa läsnäolollaan. Kutsukortteja jaetaan kuurojen ja sokeitten järjestöjen kautta ilmaiseksi.

Helen Keller vierailee myös Kuopion sokeainkoulussa ennen kotimatkaansa.

Niitä maaseudulla asuvia kuuroja, jotka haluavat osallistua 15. 5. klo 19 Kauppakorkeakoulussa pidettävään yleisöjuhlaan, kehoitetaan ilmoittautumaan Suomen Kuurojen Liiton toimistoon kirjeellisesti ennen toukokuun 7 päivää, jolloin heille voidaan lähettää kutsukortti. Asuntoja emme varaa kenellekään. Matkalle Helsinkiin ei ole lähdettävä ellei ole saanut kutsukorttia.

Oy Surdus Ab:n varsinainen yhtiökokous

pidettiin Helsingin Kuurojenyhdistyksellä maaliskuun 16 p:nä klo 14. Edustettuna oli 2.784 osaketta, yhteinen äänimäärä 1.412.

Johtokunnan puheenjohtajana toimittaja Rurik Pitkänen lausui osakkaat tervetulleiksi varsinaiseen yhtiökokoukseen. Kokous tunnustettiin lailliseksi.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin työnjohtaja Ragnar Th. Östman, joka kutsui pöytäkirjaa pitämään vanh. koulutusohjaaja Osmo A. Pitkäsen. Pöytäkirjan tarkistajiksi valittiin toimitusjohtaja E. A. Liljander ja neiti Laina Vainola.

Johtokunnan kertomus yhtiön toiminnasta esitettiin ja hyväksyttiin. Tilinpäätös vuodelta 1956 esitettiin, samoin kuin tilintarkastajain siitä antama lausunto. Tilinpäätös vahvistettiin ja johtokunnalle myönnettiin yksimielisesti tili- ja vastuuvapaus.

Johtokunnan ehdotuksen mukaan päätettiin siirto vararahastoon ja oppilasavustusrahastoon, osinkoa 10 % entiselle osakepääomalle, alkaen osingonjako 1. 6. 57. Suomen Kuurojen Liiton kautta päätettiin jakaa 3:lle yhdistykselle avustusta niiden toiminnan tukemiseksi 45.000 mk.

Päätettiin, että yli 10 vuotta nostamatta olleet osingot vuosittain siirretään oppilasavustusrahastoon.

Johtokunnan palkkiot määrättiin entisensuuruisiksi, tilintarkastajain palkkiot maksettavaksi laskun mukaan.

Johtokunnan erovuoroiset jäsenet valittiin uudelleen: toimittaja Rurik Pitkänen 1.400 äänellä ja tait. Lauri Vainola 769 äänellä. Varajäseniksi valittiin taiteilija Osmo Entelä 551 äänellä ja kivipiirtäjä Pentti Laurila 104 äänellä.

Tilintarkastajiksi valittiin vakuutusjohtaja Urho Hakkarainen ja ekonomi Carl Wilen, varalle pankinjohtaja Toivo Aro ja johtaja Frans Ilander.

*

Ylläolevaan yhtiökokouksen päätökseen viitaten huomautamme, että oppilasavustusrahastoon siirretään nyt kaikki vuoteen 1946 erääntyneet osingot, joita ei ole nostettu yhtiön konttorista tähän mennessä.

Oppilasavustusrahaston pani alkuun hra John Enroos, joka lahjoitti osinkonsa siihen pohjarahaksi. Kehoitamme muitakin osakkaita kartuttamaan oppilasavustusrahastoa lahjoittamalla siihen osinkonsa ja siten tukemalla nuoria kirjapainoalan opiskelijoita. Kirjoittakaa lahjoituksestanne yhtiön konttoriin os.: Oy Surdus Ab., Aleksanterink. 12, Helsinki. Eihän pienten summien takia kannata matkustaa Helsinkiin niitä itselleen nostamaan. Seuratkaa Enroosin hyvää esimerkkiä!

KEVÄTTERVEHDYS KUUROILLE:
Epilä:
EPILÄN KONEPAJA OY Epilä

Helsingin Lapinlahdenkatu 4:jässä sijaitseva kuurojen lasten kansakoululuokka

(Lehtemme haastattelijan havaintoja.)

Vuoden ajan toiminut kuurojen lasten I ja III luokka Lapinlahdenkatu 4:jässä, vanhassa puutalossa, on ollut taitavan ja tarmokkaan opettaja Raija Orellin käsissä. Opetustyö on hänelle tuttua sillä onhan hän vastaavanlaisessa opetustyössä toiminut jo aikaisemmin Turussa.

Kun allekirjoittanut saapui koululle olivat lapset juuri lähdössä välitunnille. Heitä oli 6 tyttöä, sillä kaksi poikaa olivat sinä päivänä poissa. Parijonossa astelivat oppilaat opettajan johdolla ensin ovesta kadulle, siitä heti vasemmalle porttikäytävään, jonka lauta-aitaan tehdystä aukosta pujahtivat numero 6:den kansakoulun pihalle.

— Kovin alkuperäistä ja hankalaa, vai mitä? huomautimme opettajalle, todettuamme jo luokkahuoneessa vanhan puutalon vajavaisuuksia.

— Tavallaan, mutta olemme siihen jo tottuneet ja olemme oikeastaan iloisia, että saamme olla omissa oloissamme eri rakennuksessa, vastasi opettajatar R. Orell tyytyväisenä hymyillen.

Välitunnin päätyttyä siirrymme takaisin luokkahuoneeseen. Kaksi kolmannen luokan tyttöä ovat edessä lähellä opettajan pöytää ja neljä ensimmäisen luokan tyttöä peremmällä. Vieras ei heitä ujostuta eikä vedä heidän huomiokykyjään erikoisemmin, sillä heidän on tarkkaavaisina suunnattava katseensa opettajaan, erikoisesti juuri siksi, että huuliltalukeminen on heille koko koulussaolon A ja O.

— Istukaa!

Oppilaat istuutuvat pulpettinsa ääreen.

— Ota vihko! — Se on sanottu eturivin isommille tytöille.

Nyt siirtyy opettaja keskilattialle, istuutuu tuolille maallikolle omituinen laite kädessään ja yksi alaluokan tytöistä tulee hänen luokseen ottaen laitteen suppilomaisen puolen käteensä ja pitäen sitä sopivan matkan päässä huuliltaan. Se on erinomaisen hyvä sveitsiläistä valmistetta oleva kuuloletku, kuten

Valok. Pauli Ruhanen

Lapset välitunnilla. Taustalla koulurakennus ja lasten takana op. R. Orell ja lehtemme haastattelija.

Valok. Pauli Ruhanen

Opett. Raija Orell koululaisineen. Kuvasta puuttuu kaksi poikaa.

opettaja meille selittää. Ja nyt alkaa näiden kahden kesken mitä mielenkiintoisin »keskustelu», jos niin voi sanoa. Opettajalla on kuva kädessä, jota hän näyttää oppilaalle ja kysyy sitten tältä:

— Mitä isä tekee?

— Isä maa-laa.

Opettajan sormi siirtyy äitiin.

— Äi-ti, kam-paa.

Ja jälleen uusi kuva.

— Äi-ti kaa-taa.

— Vähän nopeammin, kehoittaa opettaja, sillä oppilas on selityksensä antanut tavuttain. Pikku Inkeri, joka on laitteen suppilopäässä toistaa vastauksensa nopeammin.

— Ymmärsittekö? kysyy opettaja meihin kääntyen.

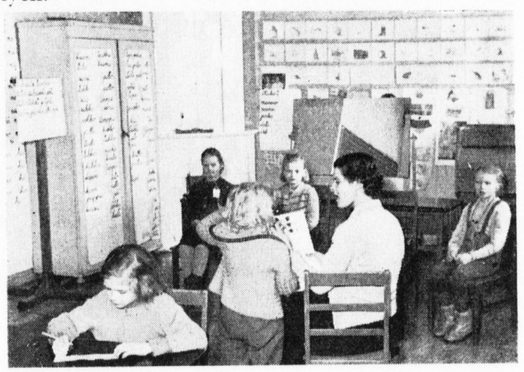

Valok. Pauli Ruhanen

Kuuloletkuharjoituksia.

Oppilas kuuntelee omaa ääntään kuuloletkulla.

Valok. Pauli Ruhanen

— Aivan hyvin, vastaamme.

Niin, tällainen puhumisen oppiminen huulilta lukemisen yhteydessä on keino totuttaa oppilas nopeasti havaitsemaan puhe-elinten liikkeitä ja pääsemään näin vähitellen loogillisen huuliltaluvun asteelle ja koska huuliltaluku perustuu ehdottomaan tarkkaavaisuuteen, totutetaan lapset tähän jo ensimmäisestä luokasta, t.s. alusta, alkaen. Kieliainesten paljous ei ole ensi sijalla, vaan puheen selvyys ja ymmärrettävyys, t.s. äänteiden puhtaus. Huomattakoon vielä, että jokaista sanaa opittaessa vastaava käsite havainnollistutetaan ja selitetään mikäli mahdollista todellisesta esineestä tai asiasta.

Panen muuten heti merkille sen, että nämä lapset ovat luonteeltaan valoisia ja opinhaluisia, fyysillisesti aivan terveitä ja puhuvat kovasti.

— Tuo puhumishalu johtunee siitä, selittää opettaja, että nämä lapset asuvat vanhempiensa kotona, missä käy vieraita ja seurustelukin on vilkkaampaa, päinvastoin kuin asuntolakouluissa. Sitäpaitsi nämä lapset joutuvat käymään äitinsä asioilla kaupoissa ja täten kehittämään ääntämis- ja puhetaitoaan.

— Onko läksyn kuulustelu tai sen valmistaminen vaikeampaa? kysymme opettajalta.

— Kyllähän uuden valmistaminen on työläämpää, mutta siitä huolimatta se on mielenkiintoisempaa ellen sanoisi jännittävää. Tulosten näkeminenhän on jokaiselle opettajalle vaativan työn siunauksellisin puoli.

Kuten sanottu, on tässä luokassa yhtaikaa ensimmäinen ja kolmas luokka, joten tunti on jaettava siten kuin muissakin supistetuissa kansakouluissa, nim. niin, että kun toisilla on lukutunti, on toisilla kirjoitusta, piirustusta, käsitöitä tms. ja näin jakautuu tuntia kummallekin luokalle sekä luku- että ns. »hiljaiseksi» tunniksi.

Puolivälissä tuntia saivatkin ensimmäisen luokan oppilaat ryhtyä käsitöihinsä ja kolmannen luokan kaksi tyttöä saivat nyt vuorostaan jättää kirjoituksensa ja ottaa esille lukukirjansa, jonka nimilehdeltä luimme, että sen on kuuroja lapsia varten toimittanut U. Kierimo. Kirjan nimi on »Ensimmäinen lukukirjani.» Menossa oli lyhyt kertomus nimeltä

Valok. Pauli Ruhanen

Kuuloharjoituksia luokassa.

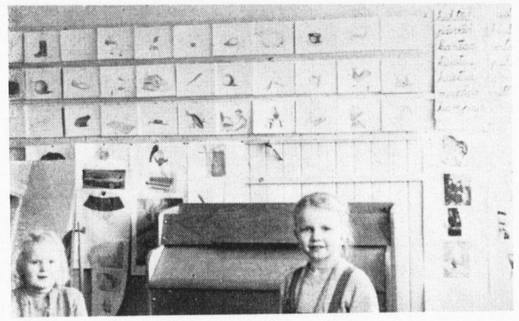

Valok. Pauli Ruhanen

Havaintokuvia luokan takaseinällä.

»Koiranpenikka», jota havainnollistutti värillinen kuva pojasta ja koirasta.

Lause lauseelta käytiin kappale loppuun. Lauseet toistettiin moneen kertaan niin, että ne tulivat mahdollisimman selvästi esille. Ja kovasti sekä innostuneesti, hymyn karehtiessa huulilla, yrittivät tytöt parastaan.

Yrittipä siinä syrjästäseurannutkin, kun tuntikin oli jo lopussa, isompien tyttöjen huuliltalukemisen taitoa.

— Miten vanha sinä olet? kysyin.

? ? ?

En liikuttanut huuliani ehkä kyllin selvästi, toistin kysymykseni.

— Yhdeksän vuotta, tuli nopea vastaus.

Olimme kumpikin iloisesti tyytyväisiä.

Kysyin toiselta tytöltä:

— Mikä on nimesi?

Hämmennys.

Toistan uudelleen ja nyt selvisi hänellekin.

— Mervi, vastaa hän, ja silmät nauravat riemullisesti.

Tunti on päättynyt. Oppilaat nousevat. Alempi luokka lukee rukouksen, sillä he pääsevät jo kotiin. Kolmas luokka jää vielä tunniksi kouluun.

Sanoisimme käyntiämme koulussa pikakäynniksi ja niin ollen jää kuvaus melkoisesti yksipuoliseksi, mutta leimaa-antavaksi piirteeksi jää opetuksen vapaampi ja sanoisinko luonnollisempi tapa pyrkiä päämäärään ja oppilaitten välittömämpi mukanaolo. Tietysti edellämainittu tulee tärkeimmälle sijalle näissä kouluissa, lähinnä vain kielenopetuksessa, joten metoodia ei voi yleistää kaikkien aineitten opetuksessa. Ja tietysti jokaisella opettajalla on yksilöllinen vapautensa millä hän parhaiten pääsee päämääräänsä, t.s. tuloksiin, jotka ovat joka tapauksessa kovan työn takana, kärsivällisyyttä ja rakkautta kysyvää. Mutta niinpä sellainen työ kantaakin aikanaan hedelmää, missä niin opettaja kuin oppilaskin tuntevat toisensa ei yksistään huultenlukemisella vaan sellaisillakin sanattomilla siteillä, jolloin vain silmät puhuvat enemmän.

V. N.

Suomen Kuurojen Liiton vuosikokous Jyväskylässä

oli koonnut Normaalilyseolle useampisatalukuisen joukon kuuroja jo lauantai-iltana, jolloin oli Jyväskylän Kuurot r.y:n ja Säynätsalon Kuurot r.y:n illanvietto. Aluksi molempien yhdistysten kuurot esittivät kuorolausuntaa. Rva Eeva Ratavaara lausui vieraat tervetulleiksi, iloiten siitä että runsaasti maamme kuuroja oli saapunut kokoukseen. Säynätsalon kuurot ojensivat rva Ratavaaralle kukkia, koska hän oli kantanut suurimman huolen kokouksen järjestämisessä. Esitelmässään rva Kaisu Korhonen käsitteli kahdenlaista ihmisryhmää: seuraihmisiä ja »yksinäisiä susia», korostaen erikoisesti sitä vastuuta, mikä jokaisella johtoon pyrkivällä on johdettavistaan. Jyväskylän kuurojen esittämän kansantanhun ja väliajan jälkeen rva Koskinen esitti runon »Kotisaunassa». Sitten seurasi viehättävä »Elonkorjuu» -tanssi jyväskyläläisten neitosten esittämänä. Hra Kauko Mäkelän puheen jälkeen esittivät rva Korhonen ja nti Anneli Kangas merimieskupletin ja Säynätsalon kuurot päättivät ohjelman kansantanhulla.

Kuurojen Lähetysyhdistys r.y. piti vuosikokouksensa sunnuntaiaamuna klo 9 Normaalilyseossa. Kokousta johti toim. Rurik Pitkänen ja pöytäkirjaa piti past. Lauri Paunu. Toiminta- ja tilikertomukset hyväksyttiin ja tili- ja vastuuvapaus vuodelta 1956 myönnettiin. Johtokunnan erovuoroiset jäsenet valittiin uudelleen. Todettiin, että kuurojen lähetysharrastus on noususuunnassa, vaikka valuuttavaikeudet estävätkin laajemman toiminnan tällä hetkellä.

Klo 11 pidettiin alkajaisjumalanpalvelus, jonka jälkeen varsinainen vuosikokous alkoi klo 12. Kokouksen puheenjohtajana oli teol.yliopp. Eino Savisaari, joka kutsui sihteeriksi toim. Rurik Pitkäsen. Pöytäkirjan tarkastajiksi tulivat rvat Ida Mouton ja Aura Ahlbäck.

Vuosi- ja tilikertomukset hyväksyttiin. Keskushallitukseen valittiin rva Aura Ahlbäck 114, Ragnar Östman 111 ja Kauko Mäkelä 111 äänellä. Lisättyyn keskushallitukseen tulivat valituksi rva Kaisu Korhonen 123 ja Elis Levänen 93 äänellä, varalle Elias Savisaari 89 äänellä. Tilintarkastajiksi valittiin edelleen ekonomit Urho Hakkarainen ja Carl Wilen. Vuosi- ja vakinaisjäsenmaksut pysytettiin entisellään.

Vuonna 1956 valitun sääntökomitean sihteeri Eino Savisaari selosti komitean ehdotusta joka kolmitai kaksivuotisine edustajakokouksineen ei ollut saanut sellaista kannatusta, että keskushallitus olisi voinut komitean ehdotuksen vuosikokoukselle esittää. Keskushallitus oli päättänyt jättää vuosikokouksen tehtäväksi periaatepäätöksen, halutaanko vuosikokoukset pitää joka vuosi, kuten tähän asti, vai joka toinen tai kolmas vuosi. Kokous katsoi, että on parasta pitää liiton vuosikokoukset joka vuosi ja sen mukaan korjata sääntöjä. Ennen valittu sääntökomitea olisi halunnut jatkaa työtään, mutta kokous päätti antaa tehtävän uudelle kolmihenkiselle sääntökomitealle. Komitean valitseminen jätettiin lisätylle keskushallitukselle.

Yleisöä Jyväskylän ja Säynätsalon Kuurojen järjestämässä tervetuliaisjuhlassa Jyväskylän Normaalilyseossa maaliskuun 23 p:nä.

Rouva Kirsti Ahosen kysymyksestä, olisiko SAK:lle esitettävä pyyntö, että kuurot vapautettaisiin ammattiosastojen ja ammattiliittojen jäsenmaksuista tai myönnettäisiin niistä alennusta, koska kuurot eivät voi seurata niiden kokouksissa käytäviä keskusteluja ja päätöksiä, syntyi keskustelu, jossa todettiin, että ammattiosastoihin ja -liittoihin kuuluminen tuo mukanaan eräitä sosiaalisia etuja, jotka paljon riippuvat maksujen suuruudesta, ja jos kuurot vapautettaisiin maksuista tai niitä alennettaisiin, jäisivät kuurot eduista osattomiksi tai saisivat vain puolet niistä. Asia raukesi.

Lisätylle keskushallitukselle jätettiin esitelmäpalkkioiden määrääminen siten, että alottelevat esitelmänpitäjät saisivat vähemmän palkkaa, pyrkiäkseen saavuttamaan paremman taidon ja siten myöskin paremman palkkion. Kohtuulliseksi rajaksi katsottiin alotteleville 1.000 markkaan ja tottuneille 1.500 markkaan esitelmältä. Samoin jätettiin lisätyn keskushallituksen pohdittavaksi käsityönäyttelyn järjestäminen Suomen osalta Tanskassa 1960 pidettävän Pohjoismaisen kuurojenkongressin yhteydessä. Porvoon kuurojenkoulun opetusohjelmaan ei katsottu voitavan esittää suomenkielen tunteja. Liikennevaaroista kuurojen kohdalta keskusteltiin ja jätettiin lisätylle keskushallitukselle keinojen keksiminen liikennevalistuksen tehostamiseksi kuurojenkouluissa ja yhdistyksissä. Toiseen yhdistykseen pääsy jonkin toisen yhdistyksen jäsenkirjalla katsottiin mahdottomaksi järjestää, koska kaikki yhdistykset ovat sisäisissä asioissaan itsenäisiä ja saavat päättää mm. jäsenasioistaan kukin omalla tavallaan, sillä rekisteröity yhdistys ei ole minkään toisen yhdistyksen määräysvallan alainen. Maanviljelyskurssin järjestäminen kuuroille maanviljelijöille pidettiin toivottavana ja lienee siihen mahdollisuuksia Saarentauksen kuurojen maatalousammattikoulussa. Kulttuuripäivien ohjelman lisääminen öljymaalauksilla, veistoksilla ja valokuvauksilla jätettiin lisätyn keskushallituksen huoleksi, koska ei tulevista kulttuuripäivistä ole vielä mitään päätetty. Mikkelin yhdistyksen anomus vuoden 1958 liiton vuosikokouksen saamisesta Mikkeliin jätettiin myös lisätyn keskushallituksen päätettäväksi. Tällöin voivat tulla kysymykseen muutkin merkkivuottaan viettävät yhdistykset.

Klo 19 pidettiin liiton vuosikokouksen päättäjäisillanvietto, jossa oli yhtä ja toista ohjelmaa, mm. tanssiesityksiä ja elokuvanäytös.

SUOMEN KUUROJEN LIITON PERHEEN ÄITIEN LOMAPÄIVÄT

järjestetään tulevan kesäkuun 24 — heinäkuun 3 päivän välisenä aikana, Helsingin Kuurojen kesäkodissa Sökössä. Loma-aika on 10 päivää. Sinne otetaan vastaan perheen äitejä, jotka tarvitsevat lepoa ja virkistystä. Kuurojen liitto maksaa äitien ylöspidosta koituvat menot ja antaa matka-avustusta harkinnan mukaan vähävaraisille äideille. Virkistyspäiviä viettämään voidaan nyt ottaa 10 äitiä, ja kehoitetaan ilmoittautumaan kesäkuun 10 päivään mennessä.

Lomapaikka on luonnonkaunis, merenrantahuvila. Äitien hyvinvoinnista pidetään huolta aterioiden, kahvitarjoilun, ulkoilun ja henkisen ravinnon suhteen. Äitien on otettava mukaan omat lakanat, pyyhe ja muut omakohtaiset tarpeet.

Ilmoittautumiset on tehtävä osoitteella:

Suomen Kuurojen Liiton toimisto
Liisankatu 27. E. 10. Helsinki.

NUORTEN LEIRIPÄIVÄT

Tulevan kesän nuorille tarkoitettu suurtapaus tulee olemaan nuorten leiripäivät, joista koetetaan saada mahdollisimman vaikuttava ja innostava tilaisuus, leiri joka kokoaisi kuuronuorisoa yhteen puhtaan toverihengen, reippaan ulkoilun ja kehittävien harrastusten merkeissä. Nyt voidaan näistä suunnitelmista ilmoittaa seuraavaa:

Leiripaikaksi on valittu Viittakiven kansankorkeakoulu, joka sijaitsee noin 30 km päässä Hämeenlinnasta, lähellä Hauhon kirkkoa. Oleskelu leirillä tulee maksamaan hengeltä 600:— vuorokaudessa, siis koko leiriajalta 4.200:—. On kuitenkin huomattavaa, että pitempimatkaisille, ammattikoululaisille y.m. tullaan antamaan matka-avustusta.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA
OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.
MAJ | 61 ÅRGÅNG | Nr 5 - 1957

Bryr Kristus sig om vår vardag?

Det är en överraskande situation, som artisten fångat i ovanstående teckning.

Den yrkesskicklige arbetaren lägger tillrätta ett tungt block på dess plats i muren. Men samtidigt syns konturerna av en annan, som varligt hjälper honom att få stenen på plats. Vem denne andre är framgår tydligt, hans drag är väl kända. Det är Jesus, Mästaren från Nasaret.

Kan det vara möjligt? Är det inte bara överdriven fantasi?

Det är möjligt! Strängt taget vilar kraften i vår kristna tro på den verkligheten. Han som sade: »Se, jag är med eder alla dagar», han är icke endast sabbatens eller högtidernas Kristus. Han är vardagens Kristus.

Jag tror att det är vårt stora misstag att vi räknar allt för lite realistiskt med honom. I allmänhet stänger vi in hans inflytande i kyrkobyggnader och gudstjänstformer, men eftersom de flesta människorna icke går dit, så lever de utan hans inflytande.

Det är de stora arbetarskarornas grymma misstag att de inte vill räkna med Kristus såsom en verklighet i det tunga förvärvsarbetet eller i det timliga livets mödor. Man har fått uppfattningen förvänd, så att man menar att han endast hör hemma i de troendes trängre krets, där han ägnas tillbedjan av några särskilt världsfrånvända eller ensidiga naturer.

Och ändå älskade han de stora skarorna av vardagens enkla människor så våldsamt.

Utgick han inte själv ur vardagen? Han kom ju från en timmermans hem i Nasaret. Förtrogen med vardagens arbetsmöda. Från den tid då han som tolvåring för första gången fick besöka templet i Jerusalem och därmed ansågs vara mogen för livet till dess han som trettioåring trädde fram för att fullborda sin stora kallelse berättas ingenting om Jesus. Det var de tysta arbetsåren med de många vardagarna, om vilka just inget märkligt är att berätta, men som var så grundläggande och betydelsefulla.

Jag vet inte om timmermannen Josef var finsnickare eller byggnadsarbetare, men i vilket fall som helst så delade Jesus förvisso arbetsuppgiften med honom. Det var därför ingen vekling som trädde fram till Johannes döparen vid Jordan, det var en arbetets man. Det var ingen asket som av Anden fördes ut i öknen för att frestas av djävulen, det var en arbetsfrisk man som blev hungrig efter de fyrtio dagarnas fasta. Det var ingen dagdrömmare som vandrade genom bygderna med en flock likasinnade, det var en livsmedveten personlighet som överallt mötte människorna i deras vardagsförhållanden. Det är något oerhört i den bilden: Guds Son i vardagens människogestalt. När han stod mitt ibland dem och visste om de tunga villkor under vilka de flesta måste framleva sitt liv, kunde han inte hålla tillbaka sitt hjärtas känsla, utan ropade: »Kommen till mig I alle, som arbeten och ären betungade, och jag skall giva eder ro!»

Det var arbetsmärkta händer som spikades fast på korset, när han slutligen gav sig själv som ett heloffer för vår återlösning.

När han nu infriar sitt löfte: »Jag är med eder alla dagar», då kommer han med en särskild kärlek till oss i vår vardags krävande förhållanden.

Dröj därför ett ögonblick, du snickare, där du står i din verkstad bland spånor och verktyg. Se upp! Ser du inte att Han står där, han som var timmermannens son och som inte är främmande för doften av virke. Eller du yrkesman eller -kvinna, eller arbetare i vilken uppgift det vara må. Han är i din närhet. Det blir kanske inte alldeles så, att han lägger stenen tillrätta åt dig, eller klipper färdigt mönstret eller drar åt muttern, men hans närhet skänker ditt hjärta glädje, ditt sinne ljusnar och uppgiften blir lättare. Själva vardagens grå försvinner, du lyckas bättre.

Vänd dig om, du husmor i köket, som är trött, inte bara av det ändlösa arbetet utan kanske ännu mer av omsorg och oro för de dina. Din bäste vän står där. Han vill bära både dig och dina bördor.

Blicka upp till honom, du sjuka vän, för vilken dagen blir så lång. När alla de andra gått, som mer eller mindre tålmodigt söker hjälpa dig, står han kvar som för din skull blev »smärtornas man, förtrogen med krankhet». Han kan och vill hugsvala både kropp och själ.

Sådan är han, vardagens Kristus. En konkret verklighet.

Nu vet jag vad många säger. Fantasi! Ja, det är klart att för den naturliga människan måste det

TYSTNADENS HELGEDOM

Till mina ödeskamrater kända och okända!

Helt säkert ha många av oss någon gång i livet frågat sig: »Varför skulle detta bli min lott? Varför skulle jag tagas på sidan om allfarstvägen? Varför skrattar man åt mig? Varför gör man narr av mig? Varför?» Isynnerhet de unga ställa sig inför dessa frågor.

En ödeskamrat med nära 40 års erfarenheter kanske kan ge några synpunkter, även om de ej kan bli allmängiltiga. — Ett första villkor är att söka lära sig förstå, att en kärleksrik Skapare inte vill mig något ont, lika litet som jordiska föräldrar skulle vilja sina barn ont. Den stora tystnaden måste således vara något gott i högre mening än vi från början kan fatta.

Den, som mistat sin hörsel, innan han började minnas, saknar den kanske mindre. Han vet ej annat av. Men å andra sidan är den, som mistat den vid senare år, lyckligare lottad. Han äger en fond av minnen från hörandets tid, vackra lektioner, vackra, lyftande föredrag, konserter, toner, sång och musik. Och ej minst, han bär inom sig ett rikare ordförråd och kan därför lättare avläsa från läpparna. Orden bli mera levande emedan de kombineras med kända begrepp.

Visst är man isolerad i långt högre grad än en blind, fast en sådan är mer hjälplös. (Jag har varit bägge delarna, så jag vet. Och även nu är synen så starkt nedsatt, att jag har svårt för att reda mig.) Men det är ingen tragedi, inte så länge vi ej själva med hopplöshet och tungsinne gör den till en sådan.

Vad som tagits ifrån en i yttre avseende, uppväges tillfullo av det, som genom det inre sinnets utveckling, sensitiv förnimmelse av människors andliga utstrålning, starkare känsla för sanning och rätt, samt i många fall en i blodet tonande stämningsmusik.

Men — invänder någon — vi är så uteslutna ur mänsklig gemenskap. *Sant!* Vi är så. Är det då riktigt att tvinga sig på de hörande? Som vi ofta uppmanas till? Är det nödvändigt att känna sig nedslagen, om på en bjudning värdinnan ägnar sig åt de hörande? Det är ju så naturligt. Här kan vi ge oss själva en ärlig fråga: Skulle jag ha handlat annorlunda, om jag kunnat höra, om jag aldrig prövat att vara döv? Då jag upplever sådant, känner jag oftast en stilla glädje över att medan de andra pladdra om ovänsentligheter, får jag *tänka* ifred. Det är inte så nödvändigt att höra all smörja, som pratas, och jag undrar, om inte många hörande skulle önska, att de kunde stänga av sin hörsel från allt, som tjuter och gnisslar och slamrar. Arma trumhinnor!

Vilken välsignelse att slippa ligga sömnlös på nätterna, när stormen rasar, eller åskan dundrar! Vi är avundsvärda i många avseenden. Men att se en kyrkklocka svänga av och an och inte höra ett ljud, eller vandra ut i skogen en tidig vårmorgon, och det dödstyst, då man vet, vilken symfoni av jubeltoner, som då stiger upp från all naturen. Det känns lite underligt.

I sådana stunder börjar man förstå hur nödvändigt det är, att skapa en värld *inom* sig, när man inte har yttervärlden för sin själs utveckling. Den bästa hjälpen därvidlag är läsning av goda, självförädlande böcker, reseskildringar och vackra dikter. Lägg märke till, hur poesiens rytm skapar inre harmoni och sinnesfrid, samt väcker längtan efter att *leva* i enlighet med diktens höga, rena ideal! Läsning berikar även ordförrådet och utvecklar ett vackert, vårdat språk. De, som ej kan tala, kan skriva sitt språk.

Ännu ett par råd. Försök att ha tålamod med de närmaste! Det är kanske påfrestande att vara tillsammans med oss varje dag. Och de unga! Välj om möjligt er livskamrat bland de döva! Det blir sällan full harmoni eljest, isynnerhet om dövhet inträder, sedan äktenskapet ingåtts. Det brukar bli den största besvikelsen för den hörande parten, om ej fullständig själsfrändskap råder.

Må vi därför göra tystnaden, till en helgedom, där vi i stilla högtidsstunder få känna närvaron av ljusare världar, där vi ej känna ensamheten tryckande eller samvaron med de hörande besvärande. Där möter oss vår vakande skyddsande mera förnimbar och vänliga, goda väsen viska sina vackraste tankar in i vår själ.

Låt oss vara tacksamma för det stora förtroende en kärleksfull Fader givit oss i detta vårt öde och möta varje dag med tillförsikt och glädje. Då kommer förr eller senare dess högre mening att uppenbaras för oss.

Östersund i det nya år.

Thyra Bylin.

Ur Dövas Vän, Sverige.

---

uppfattas så. Men det är en fantasi som förbytts i strålande verklighet för mångtusende. Om du medvetet förblir en främling för honom eller låter honom förbli en främling för dig, så kan du inte förstå något av detta. Även om det är sant att han älskar dig, fastän du inte älskar honom, så kan du inte uppleva hans närhet, om ditt hjärta förblir stängt för honom.

Men, om du vill kan du med en enkel och barnslig tro stiga in i denna stora verklighet. Det börjar med att han vill möta dig med syndernas förlåtelse och hjärtefrid, och även det kan du få uppleva mitt i vardagen.

Karl Hartelius.

Ur »Krigsropet».

Var är min son?

Berättelsen om »den förlorade sonen» i Luk. 15: 11—32 är inte endast berättelsen om sonen utan i nästan högre grad om fadern. Den är i sina kortfattade satser den underbaraste skildring som någonsin givits av en faders kärlek till sin son.

Skildringen kommer oss så personligt nära, därför att den berör det ömmaste i människolivet, förhållandet mellan föräldrar och barn, eller, för att hålla oss till texten, mellan far och son.

För österlänningen var sonen eller sönerna den största rikedomen, hans hjärtas fröjd, reinkarnationen av honom själv, försäkringen om familjens fortbestånd i nationens historia. Vi kan höra den gamle Abrahams klagan inför Gud: »Herre, jag går barnlös bort, och arvinge till mitt hus blir en man från Damaskus.»

Därför måste det ha fångat allas intresse när Jesus berättade om sonen som gick hemifrån, om faderns outplånliga kärlek och hans stora glädje när sonen kom tillbaka.

Det var en tung dag när sonen bryskt begärde att få sin del av det arv som en gång skulle delas, så att han kunde lämna hemmet och få leva sitt eget liv. Den knapphändiga berättelsen antyder inget om några scener eller någon spänning, men man kan läsa en del mellan raderna. I alla händelser är en sak tydlig: Faderns hjärteoro och hans ständiga förhoppning att sonen skulle komma hem igen.

»Medan han ännu var långt borta, fick hans fader se honom.» O, denna kärlekens långsynthet, som till och med skådar bortom horisonten, denna hjärtats envisa förhoppning, som aldrig släpper kontakten! Hur kunde fadern just den aftonen, medan solen gled ned bakom bergen och skuggorna längdes nere i dalen, plötsligt få syn på den slitna gestalten långt borta på vägen och i honom tveklöst känna igen sin son, om det inte varit så, att han otaliga gånger stått däruppe på kullen och spanat ut över landskapet under den ständiga förhoppningen: En dag kommer han igen!

Far och son. Ett av skapelsens starkaste bindeled, dess varmaste pulsslag. Detsamma gäller givetvis om förhållandet mellan far och dotter, mellan mor och son, mor och dotter. Men vi behåller bilden.

Med vilken ömhet far ser på sin pojke, med vilket vakande intresse han följer hans utveckling, hur han fylles av glädje när han ser begåvning eller goda egenskaper framträda, med vilken hemlig stolthet han ser honom utvecklas till man!

Inte alltid förstår sonen i sina brytningsår samspelet i denna gemenskap. Kanske tycker han att far är fordrande och trångsynt, och så kan en konflikt komma, som skiljer dem åt.

En dörr stänges igen. Sonen går. Det gör detsamma om det var fadern eller sonen som stängde dörren. Det blir alltid far som känner det hårdast. Säg mig inte att han kan glömma, att han kan leva vidare som om ingenting hänt. Han har ett sår som ständigt blöder. Han kanske försöker att dölja sin smärta, men saknaden gör honom till en ensam man, även om han har mycket omkring sig, och hjärtat frågar ständigt: Var är min son?

*

Men — och här kommer der underbaraste, det mest häpnadsväckande av allt — det var icke i första hand om en jordisk fader som Jesus talade. Det var om Gud. Han, från vilken allt vad fader heter i himmelen och på jorden har sitt namn. Han som är all kärleks utflöde och av vilkens faderskärlek den jordiska faderskärleken endast är ett svagt återsken.

Vem kände denna faderskärlek bättre än Jesus, Guds enfödde Son? Det häpnadsväckande ligger i, att han låter oss veta att denna Guds kärlek omfattar oss vilsegångna barn på hans jord, ja, att den inte bara famnar oss alla, utan att vi var och en är föremål för den. När Jesus skildrar sonens återkomst och faderns spontana glädjeorder: »Skynden eder att taga fram den yppersta klädnaden och kläden honom i den och sätten en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämten den gödda kalven och slakten den, så vilja vi äta och göra oss glada», då hör vi samtidigt den ton som går igenom hela kapitlet: »Likaså, säger jag eder, bliver glädje hos Guds änglar över en enda syndare, som gör bättring.» Guds fadershjärta gläder sig över varje förlorad son som återvänder.

*

Är du en son som gått bort? Eller en dotter? Har du lämnat dina jordiska föräldrar i en kärlekslös känsla? Kom ihåg att deras kärlek upphör aldrig. De väntar på dig och beder för dig. Deras hjärtan blöder av hemliga sår. Många sömnlösa nätter har du kostat dem. Gå tillbaka hem, om det är möjligt. Låt dem få hugnaden av din närhet igen, låt dem förstå att du vill höra samman med dem och att även du älskar. En dag kan det vara för sent.

Har du gått bort från Gud? Kom tillbaka igen. Han väntar på dig. Det är verkligen sant att han älskar dig. Han vill förlåta dig alla dina synder och låta dig få erfara barnets glädje i hans närhet.

Kom hem! All Guds kärlek kan inte hjälpa dig, om du inte frågar efter den. Om du förblir borta blir du evigt hemlös. Men om du kommer hem skall du finna att Guds fadershjärta har väntat på dig och hans hem står öppet för dig. Det gör inget om du är trasig och sliten till både kropp och själ, du är så mycket mer välkommen hem.

Karl Hartelius

»Krigsropet».

MOTORSPALTEN

ATT STÄNKA NED FOLK OCH FÄ

hör inte till god ton. Den regeln bör man komma i håg nu, när alla vägar blir blöta på grund av den härliga vårsolens värme.

Redan på den tiden då det fanns få bilar och gråsparvarna levde tjyvtjockt på landsvägarna gällde denna goda sed. I vår rusningsålder gäller den i högre grad än förr. Den som skvätter över fotgängare i moddigt väglag får enligt lagen betala ersättning för klädtvätt. Och det är klart, att bilisterna också bör göra sitt yttersta för att inte stänka över medtrafikanternas åk.

Men hur ska man kunna undvika det?

Svar: Bilisterna gör ett kardinalfel, då de inte tar foten från gaspedalen. Hjulen stänker mera, då motorn drar. Men en rullande bil vräker inte upp svallvågor. Låt inte brådskan gå i blodet. »Tvättpengar» är en dyr betalning för de sekunder man vinner genom att vid modd köra som om man var ensam på vägen.

ANVÄND HUVUDET I TRAFIKEN

Kanske du hör till dem som anser att det tjatas för mycket om trafik och trafikregler. Gör du det så har du fel. Det kan aldrig tjatas för mycket om detta ämne. Tjatar man tillräckligt så fastnar det så småningom allt mera vett även i den dummaste skalle. Vilken givetvis inte behöver vara din men det kan rädda ditt liv i alla fall. Malar man en läxa ut och in och opp och ner så lär man sej den, om man vill eller inte. Det måste finnas regler i trafiken för att olyckor skall kunna undvikas, och har man fått sej dessa regler inpräntade tillräckligt, så följer man dem instinktivt och helt automatiskt.

Överlev!

Det räcker inte alltid med att kunna trafikreglerna och förordningarna. Det skadar inte om man blandar in en portion artighet och en dubbel jätteportion sunt förnuft i sammanhanget. Konsten att klara sej i trafiken är den samma som konsten att överleva. Det bästa sättet att klara sej är att köra som om alla andra trafikanter skulle vara ute efter en skalp. En god trafikant är ständigt på vakt mot landsvägens dumskallar. De flesta goda trafikanter utvecklar något som läkarna kanske skulle kalla för förföljesemani och detta är ett gott recept om man vill uppnå en någorlunda stadgad ålder. Om varje bilist eller motorcyklist (ja varför glömma bort cyklister och fotgängare) skulle ha den känslan, att alla andra trafikanter är ute efter hans liv, så skulle säkert olyckornas antal minska betydligt.

Agnarna och vetet

Fastän långtifrån alla kan bli goda förare, så kan alla ändå bli bättre än de är. Det finns typer, som tror att de är skickliga för att de kan ta kurvor med skrikande däck eller bränna iväg längs rakorna med långt över hundra knutar och överleva. Sådana typer har inte en aning om vad en skicklig förare är. Toppklass-körning kräver egenskaper som de flesta av oss aldrig har haft eller kommer att få. En toppförare måste ha en bedömningsförmåga som en stjärnidrottsman och en kontroll över sej själv som en kinesisk akrobat. Han måste han förmågan att kunna koncentrera sej på körningen utan att trötta ut sej. Han måste känna till sitt fordons egenskaper och begränsning in i minsta detalj. Han måste veta när hans egen förmåga är nedskuren t.ex. vid trötthet eller dåligt humör och han rättar sitt körsätt därefter.

Ingen är ensam på vägen

Herr Dumbom däremot kör alltid lika — dåligt. Det spelar ingen roll för honom om han känner sej trött efter förra kvällens festande. Han fortsätter att köra som om han ägde det enda fordonet i landet och som om vägen var hans. Typer som herr Dumbom är farliga. De hindrar trafiken när de kör sakta, de vänder utan att ge tecken och de kör mitt på vägen eller på fel sida när andan faller på. Ni har säkert träffat den typen. Ni träffar fotfarande honom nästan varje gång ni rör er i trafiken.

Bra att vara litet rädd

Det är ett faktum att man bör vara en aning rädd varje gång man kör. Man bör vara rädd för vad de andra trafikanterna kan hitta på. Det är ingen skam att vara en aning rädd. Det hjälper en att klara sej helskinnad. Den som aldrig är rädd har säkert inte heller fantasi, och fantasi är en god sak att ha i modern snabb trafik. Fantasin häjlper en att tänka ut händelserna en aning i förväg och att reagera snabbt. En god förare har i förväg tänkt ut vad som eventuellt skulle kunna hända och hur han i så fall skulle handla.

Vad skulle jag göra, om . . .

För att vara på sin vakt när man kör, bör man ofta fråga sej själv »Vad skulle jag göra om den där mötande lastbilen plötsligt skulle vända rakt emot mej» eller »Vad skulle jag göra om den där bilen som jag just skall köra om, plötsligt skulle vända åt vänster» eller »Vad skulle jag göra om den där cyklisten plötsligt skulle halka omkull». Genom att leka denna Vad-skulle-jag-göra lek kommer man att föreställa sej de flesta situationer i förväg och när man på detta sätt har repeterat händelserna, har man en större möjlighet att snabbt kunna handla rätt om man råkar illa ut. Använd huvudet i trafiken.

Bosse

Ur Motor Nr 3.

FAMILJENYTT

80 ÅR fyller den 26 maj fru MIRJAM SANDRA SEDLER i Helsingfors.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E. 10. Tel. 38 154.
Svenskpr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1957: 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

SUUNNITELMALLISTA EPÄJÄRJESTYSTÄ

(Jatk. n:osta 4 sivu 68)

Hän rummutti sormiaan vastakkain mutrustellen suutaan.

— Eräät teistä sanovat siis, että liitolle tulee halvemmaksi pitää edustajakokous joka kolmas vuosi, tjaa, tässä Nirimula otti muutaman laukkaavan askeleen, tjaa, eiköhän tule vielä halvemmaksi, jos kokoonnutaan vain kerran kymmenessä vuodessa. Parasta olisi pitää kokous vain joka sadassa vuodessa.

Nirimula joutui keksimänsä ajatuksen valtaan, hän kohotti silmänsä kattoon ja alkoi aukoa uutta uraa:

— Tällöin tietysti esim. hallitukseen valitut ehtivät, tuota noin, lopettaa maallisen elämänsä. Varajäseniäkään ei voisi käyttää, koska heillekin käy samalla tavalla. Mutta tähän on olemassa yksinkertainen ratkaisu.

Nirimula piti paussin ja siirsi sinisen katseensa katosta meihin. Odottaen vaikutusta hän pudotti pomminsa:

— Hallituksen jäsenyys pitäisi muuttaa perinnölliseksi, se siis siirtyisi isältä pojalle. Samantekevääkhän se on onko poika kuuro vai ei.

Yskäisimme, meidän mielestämme Nirimulan suunnitelmat olivat kohonneet liian korkealle, mutta ei tajunnut vihjaustamme, vaan jatkoi esitystystään:

— En hyväksyisi liittojohtokuntaa hallituksen uudeksi nimeksi. Hallitus on paras, tai miksei, suorastaan ministeriö. Silloinhan hallituksen jäsenet ovat ministereitä.

Hän röyhisti rintaansa ja veti henskeleitään eteenpäin.

— Miltähän tämä kuullostaa: ministeri Jeremias Nirimula.

Hän päästi henkselit paukahtamaan vasten rintaansa ja sen jälkeen katsoi meihin ystävällisesti hymyillen ja kysyi:

— Monsieur Luuta, voitteko sanoa onko minulla mahdollisuuksia päästä liittonne jäseneksi.

— Öhöm, tuotanoin, takelsimme, kyllä se käy päinsä, liitytte vain paikkakunnan yhdistyksen jäseneksi.

Nirimula jatkoi lempeää hymyilyään:

— Sitten kai kerran viette minutkin sinne.

Hän pumppasi kättämme voimakkaasti hyvästiksi.

Emme senjälkeen ole tavanneet Nirimulaa. Olisimme voineet, mutta aina havaitessamme hänen tulevan vastaamme olemme poikenneet lähimpään kauppaan huomioimatta myydäänkö siellä naisten alusvaatteita vai käytettyjä tavaroita.

Varovaisuussyistä on yhdistys myös siirtänyt kokouspaikkaansa ja aikaansa, nykyisin se kokoontuu Raatihuoneen kellarissa klo 1 yöllä, mikä täten kaikille ystäville tiedoitetaan.

Uuras Luuta

Leirille voidaan ottaa 40 henkeä. Ikäraja on 30 vuotta. Lähempi selostus leirin ohjelmasta sekä varsinainen kutsu on Kuurojen Lehden kesäkuun numerossa.

LIITTOMME UUTISIA

Lisätyn keskushallituksen kokouksessa Vesilinnan kerhohuoneustossa Jyväskylässä maaliskuun 25 p:nä valittiin puheenjohtajaksi johtaja U. Kierimo, varapuheenjohtajaksi hra E. Mattila ja rahastonhoitajaksi hyväksyttiin ekonomi E. Laamanen.

Hra Mattila, rva Ahlbäck ja hra Mäkelä tahtoivat, että liiton sihteerin toimi ilmoitettaisiin määräajan kuluessa haettavaksi ja valittaisiin uusi sihteeri. Enemmistö kuitenkin halusi pitää entisen sihteerin edelleen liiton palveluksessa, mikä tulikin kokouksen päätökseksi.

Pöytäkirja edellisestä keskushallituksen kokouksesta luettiin ja sen yhteydessä selostettiin toimenpiteitä, hyväksyttiin muutoksia ja lisäyksiä.

Päätettiin suorittaa korvauksia menetetystä työajasta kokouksen osanottajille ja illanvieton esiintyjille.

Sääntöjenmuutoskomiteaan valittiin puheenjohtaja Kierimo sekä hrat Väisälä ja Pitkänen.

Esitelmänpitäjäin ohjepalkkioita harkitsemaan valittiin komitea: Eino Savisaari ja Urho Lehtimäki, joka valmistaa ehdotuksensa seuraavaan keskushallituksen kokoukseen.

Käsityönäyttelyn suhteen päätettiin jäädä odottamaan Tanskan Kuurojenliiton kutsua ja ohjeita.

Päätettiin kehoittaa yhdistyksiä esitelmäpäivillään pyytämään poliisiviranomaisia antamaan liikenneopetusta kuuroille. Koulujen suhteen sama toivomus. Rautateiden suhteen luulisi jokaisen ymmärtävän, ettei radalle saa mennä kävelemään, sillä onhan jokaisella ylikäytävällä isot taulut, joissa kielletään radalla käveleminen sakon uhalla.

Yhdistysten omaksi asiaksi jätettiin, sallivatko ne vieraille kuuroille vapaan pääsyn ja samat oikeudet kuin on omillakin jäsenillä.

Maanviljelyskurssin järjestäminen jätettiin hra Väisälän huoleksi, koska hän on liiton edustajana maatalouskoulun johtokunnassa.

Seuraavia nuorten kulttuuripäiviä järjestämään valittiin hrat Mäkelä, Narmala ja rva Ahlbäck. Myöhemmässä vaiheessa voi komitea täydentää itseään kahdella jäsenellä, jotka ovat järjestämispaikkakunnalta.

Seuraavan liiton vuosikokouksen järjestämisoikeutta päätettiin yhdistyksiä kehoittaa hakemaan keskushallitukselta ensi syyskuun 30 päivään mennessä.

Lisätty keskushallitus toivoo, että jokainen yhdistys ottaisi myytäväkseen vähintään 1.000 kirjeensulkijamerkkiä (25 arkkia). Merkin hinta 5:— kpl. ja arkin, jossa on 40 merkkiä 200:—. Jos vähintään 5 arkkia otetaan myytäväksi, on myyntipalkkio 20%. Kuurot olisi totutettava käyttämään kirjeissään postimerkin lisäksi taakse liimattavaa kaunista kirjeensulkijamerkkiä, joka on mainosta kuurojen hyväksi, ja jota voidaan myydä myös kuulevien käyttöön. Siten saadaan varoja moniin hyviin hankkeisiin.

Merkittiin, että suru- ja onnitteluadresseista oikeuttaa 20 %:n myyntipalkkioon vähintään 10 kpl. määrä kumpaakin adressia.

Keskusteltiin rva Vilma Rennerin esitelmämatkasta Suomen Kuurojenyhdistyksiin. Liitto kustantaa matkan Tukholmasta tänne ja takaisin sekä rau-

Kirjavaaka

Lehdessämme ilmestyy nyt ensimmäisen kerran uusi osasto, K i r j a v a a k a, jolle toivomme lukijakuntamme taholta monia ystäviä. »Vaakamestariksi» on lupautunut tunnettu kirjallisuusarvostelija ja Yleisradion kirjallisen osaston hoitaja maist. Alpo Routasuo. Toivotamme maist. Routasuon sydämellisesti tervetulleeksi lehtemme avustajien joukkoon ja annamme hänelle näin ensimmäisen puheenvuoron:

Tämän lehden toimitus on pyytänyt minua kirjoittamaan jotakin siitä, miksi ihmisen pitäisi lukea kirjallisuutta ja ennen kaikkea siitä, miksi tuo jalo harrastus olisi tärkeää kuuroille. Lisäksi toimitus on suunnitellut, että keskustelisimme kirjoista ja kirjallisuudesta myöhemminkin. Kunhan nyt ensin saamme keskinäisen tuttavuuden solmittua. Omasta puolestani tunnen suurta mielihyvää, että saan lähestyä tämän lehden välityksellä aivan uutta lukijakuntaa ja samalla ikäänkuin uutta maailmaa, jota ennestään tunnen vain pintapuolisesti.

Eräs tuttavani, joka kuuluu tämän lehden toimituskuntaan ja joka on syyllinen siihen, että tätä juttua parhaillaan kirjoittelen, valisti minua kuitenkin niin paljon, että kuurojen maailma ei ole enää minulle ihan niin outo kuin ennen keskusteluamme. Olen todella iloinen, että edes jotakin tiedän niiden ihmisten elämästä ja ongelmista, joita minun pitäisi näissä pakinoissa lähestyä, lähestyä nimenomaan kirjallisuuden merkeissä.

Kirjoista ja lukemisesta on kirjoitettu niin paljon kauniita ja epäilemättä tosia ajatuksia, että mitään uutta siitä tuskin kukaan enää pystyy sanomaan. Kirjat antavat uusia tietoja, avartavat mielikuvitusta, ajatusmaailmaa ja koko maailmankatsomustamme, kirjat huvittavat, viihdyttävät, rohkaisevat, antavat elämisen ja tulevaisuuden uskoa — kaikkea tällaista ja paljon muuta kaunista on vuosisatojen ja vuosituhansien aikana kirjoista lausuttu. Ja kaikki on tietysti totta — kun hyvistä kirjoista on kysymys. Huonoista kirjoista ei taas voi kirjoittaa kylliksi tuomitsevasti, vaikka usein ollaankin eri mieltä siitä, mikä on hyvä kirja ja mikä huono.

Kun lukee kuuluisien merkkihenkilöiden teoksia, saattaa panna merkille, kuinka miltei poikkeuksetta kaikkien elämässä kirjoilla ja lukemisella on ollut ensiarvoisen tärkeä merkitys. Ilman kirjoja heidän elämänkaarensa tuskin olisi noussut niin korkealle kuin on käynyt. Meistä kaikista ei tule suuria merkkihenkilöitä eikä se ole tarpeenkaan, mutta tarpeellista on, että meistä tulee henkiseltä olemukseltamme täysiarvoisia, itsenäisesti ajattelevia ja aidosti tuntevia ihmisiä. Ei voi ajatella, että nykyaikaisen yhteiskunnan jäsen voisi olla sitä ilman kirjoja.

Olkoot nämä sanat, jotka eivät pyydä olla mitenkään uusia, ennen sanomattomia, ikäänkuin alkulauseena yhteiselle seurustelullemme kirjojen merkeissä.

Alpo Routasuo

---

tatiematkat 2 luokassa. Yhdistykset maksavat esitelmäpalkkiona ja päivärahoina (asuntoon ja ruokaan) 5.000 mk.

Herra Narmala nimesi ne henkilöt, jotka oli katsonut sopiviksi suositella yhdistyksille kurssi- ja neuvojatoimintaan, luvaten toimittaa luettelon niistä Kuurojen Lehteen.

Kongressifilmin kopion vuokraksi hyväksyttiin 1 Tanskan kruunu hengeltä ja päätettiin lähettää filmi Tanskaan. Muihin maihin vuokrattaessa on sama maksu, sopivassa suhteessa Tanskan rahan kurssiin.

Iisalmen yhdistyksen asioita tutkimaan valittiin hrat Kattainen ja Östman.

Koska liiton vakinainen toimenhaltija, sihteeri, oli ollut virassaan pitkälti yli 20 vuotta ja liiton palveluksessa lähes 30 vuotta, päätettiin asettaa komitea laatimaan liiton virkailijoille eläkesääntöä. Komiteaan tuulivat valituksi hrat Östman ja Laamanen sekä past. Paunu.

Kansainväliseksi kuurojen päiväksi päätettiin ehdottaa syyskuun 4:ttä sunnuntaita.

Liiton pronssinen ansiomitali päätettiin antaa Vaasan kuurojen kirkkoneuvoston anomuksesta hra Algot Strömsholmille.

Myönnettiin 10:n perheenäidin lomanviettoon Hels. K.Y:n kesäkodissa 75.000 mk. Komitea: Anni Jokelainen, Katri Pitkänen ja Aura Ahlbäck oli ehdottanut perheenäitien loman ajaksi 24. 6.—23. 7. välistä aikaa.

Hrat Mäkelä ja Narmala selostivat suunniteltua nuorisoleiriä. Leiriaika olisi 25. 7.—1. 8. Viittakiven kansankorkeakoululla. Maksu 600 mk hengeltä ja vuorokaudelta, siis 4.200 mk hengeltä 7 vuorokauden aikana. Mahtuu 40 henkeä, ikäraja 30 vuotta. Liitolta pyydettiin avustusta 140.000 mk, mikä päätettiinkin antaa, jos vain varoja liikenee.

Koska Vaasan Kuurojenyhdistys viettää talonsa vihkiäisjuhlaa syyskuun 14—15 p:nä, esitti puheenjohtaja Taimisto kutsun lisätylle keskushallitukselle. Tilaisuus päätettiin filmata.

Merkittiin, että Karjalan Kuurojen Heimotuki r.y. on laillistettu merkinnällä yhdistysrekisteriin. Sen tarkoituksena on olla karjalaisen kulttuurin edistäjänä maassamme. Puheenjohtajana on työnjoht. Ragnar Östman.

Lisäksi käsiteltiin muita juoksevia asioita.

YHDISTYSTEN HUOMIOON

Koska liiton sihteeri Rurik Pitkänen ei voi saapua kaikkiin pyydettyihin eri yhdistysten tilaisuuksiin, niin helpottaakseen näin syntynyttä tilannetta on keskushallitus nimennyt seuraavat henkilöt antamaan ohjausta yhdistystoiminnassa ja kirjanpidossa:

Yhdistystoiminta ja kirjanpito
Kauko Mäkelä
Jarmo Narmala

Yhdistystoiminta
Emil Mattila
Eino Savisaari
Urho Lehtimäki

Kirjanpito
Jaakko Väisälä

Yhdistykset voivat pyytää haluamansa henkilön antamaan ohjausta yhdistystoiminnassa kuten kokoustekniikassa, pöytäkirjojen laatimisessa ja arkistoimisessa, juhlien ja kokousten ohjelman suunnittelussa sekä kirjanpidon järjestelyissä y.m. Yhdistykset maksavat k.o. ohjaajalle matkakulut sekä päivärahan ja sen jälkeen laskuttavat liittoa näistä kuluista.

Liiton sihteeri Rurik Pitkänen on edelleen mahdollisuuksiensa mukaan yhdistysten käytettävissä ja voidaan hänet tietysti pyytää k.o. ohjaajaksi.

*

Koska ylläoleva luettelo yhdistysneuvojista, antaa lukijalle käsityksen, että olisin valittanut yhdistysten tilausten paljoutta, huomautan, etten ole koskaan valittanut, vaan olen hyvin ehtinyt palvella yhdistyksiä, jos kanssani on edeltäkäsin ajasta sovittu siten, etteivät tilaisuudet ole samanaikaisesti maan eri puolilla.

Olen edelleenkin yhdistysten käytettävissä samalla tavoin kuin tähänkin asti, kunhan ajasta kanssani sovitaan.

Rurik Pitkänen
liiton sihteeri

Kotimaasta

KUOPION Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidettiin tammikuun 12 pnä Kuurojenkoululla. Kokouksen avasi puheenjohtaja A. Savolainen lausuen muutamia sanoja poismenneiden jäsenien Helga Hartikaisen ja Martti Koposen muistolle, joita kunnioitettiin hetken hiljaisuudella.

Kokouksen puheenjohtajiksi valitiin Toivo Oksman ja sihteeriksi Laina Airaksinen. Hyväksyttiin toiminta- ja tilikertomukset ja johtokunnalle myönnettiin vastuuvapaus.

Puheenjohtajiksi valittiin edelleen Aleks Savolainen, varapuheenjohtajaksi Laina Airaksinen, sihteeriksi Aarne Holopainen, rahastontoitajaksi Toivo Oksman. Muiksi jäseniksi Impi Pelli. Varalle Paavo Luukkonen ja Väinö Pelli.

Kesäkodin isännöitsijäksi valittiin Paavo Luukkonen. Tilintarkastajiksi: ekonomi Lauri Tikkanen ja Anna-Liisa Peltonen. Edustajiksi liiton vuosikokoukseen Aleks Savolainen.

TURUN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidettiin tammikuun 13 pnä Kuurojenkoululla. Läsnä oli yli 80 jäsentä. Kokouksen avasi puheenjohtaja Urho Lehtimäki. Valittiin kokousta johtamaan Tauno Väisänen ja sihteeriksi Sirpa Koistiainen. Johtokunnalle ja rahastonhoitajalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi kuluvalle vuodelle valittiin edelleen Urho Lehtimäki. Johtokuntaan tulivat valituiksi: Elias Savisaari varapuheenjohtaja ja rahastonhoitaja, Sirpa Koistiainen sihteeri, Thorleif Heinrichs jäsenkirjuri, ja Kerttu Palmunen pääemäntä. Salkuttomana Erkki Keski-Levijoki. Varalle: Aili Paavola ja Sauli Isomäki.

Huvitoimikunnan johtajana toimii Pentti Kostiainen. Hengelliseen toimikuntaan valittiin: Elias Savisaari, Sisar Raitio, Eino Savisaari, Siiri Isomäki ja E. Raitanen ja J. Heino.

Merkkipäiviä

50 VUOTTA täytti huhtikuun 12 pnä matkamyyjä Tauno K e t t u n e n Liperissä. Hän on innokkaasti joka vuosi myynyt m.m. Kuurojen Joulua. Reippaalle asiamiehellemme toivotamme parhainta onnea vielä näin jälkeenpäin.

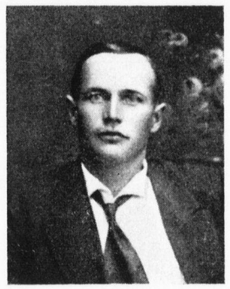

70 VUOTTA täyttää kesäkuun 5 pnä herra Jussi M a t t i l a Kotkassa. Hän on Kotkan Kuurojen Yhdistyksen perustajajäseniä ja innokas urheilumies. Lehtiasiamiehenä hän niinikään toimii ja on m.m. monina vuosina innokkaasti myynyt Kuurojen Joulua.

Onnittelemme pirteätä ja iloluonteista Jussia ja toivotamme monia hyviä vuosia eteenpäin, ja yhteisen asian hyväksi edelleen toimintatarmoa.

80 VUOTTA täyttää toukokuun 26 p:nä rouva Mirjam Sandra S e d l e r o.s. Krapiffly Helsingissä. Hän on syntynyt Hämeenlinnassa ja käynyt Turun kuurojenkoulun. Pitkäaikainen avioliitto kuulevan vaatetusliikkeen omistajan Josef Sedlerin kanssa oli onnellinen ja sopusointuinen, mikä on harvinaista kuuron ja kuulevan keskeisissä avioliitoissa. Rouva Sedler onkin todellinen kodin ihminen, hieno ja vaatimaton luonteeltaan, erinomainen ruuanlaittaja ja taitava käsitöiden tekijä. Mallikelpoisena perheenemäntänä hän piti hyvää huolta miehensä ja lastensa hyvinvoinnista, kunnes jäi yksin viettämään elämänsä iltaa.

Rouva Sedler on vieläkin Kuurojen Yhdistyksen ja Naiskerhon innokas jäsen ja myös Kuurojen Raittiusseura on hänen sydäntään lähellä. Monta kertaa rouva Sedler on lahjoittanut näiden seurojen tilaisuuksissa arvottavaksi kaikenlaista hyvää, siten tukien kuurojen hyviä harrastuksia.

Rouva Sedler nauttii kuurojen piirissä yleistä arvonantoa ja kunnioitusta ystävällisenä ja sydämellisenä ihmisenä. Aina hän on valmis auttamaan sekä neuvoilla että töillä. Helsingin Kuurojen Yhdistys,

Naiskerho ja Raittiusseura Surd kiittää häntä monista lahjoituksista, joita hän nimeä mainitsematta on niille tehnyt. Erikoisesti ovat hänen herkulliset kaakkunsa ja leivonnaisensa kuurojen suosiossa. Huolimatta 80 ikävuodestaan on rouva Mirjam Sedler täysissä sielun ja ruumiin voimissa, iloksi lukuisille kuuroille ja kuuleville ystävilleen, lapsilleen ja lastensa lapsille, jotka tänä merkkipäivänä yhtyvät sydämellisiin onnitteluihin.

Parhaimmat kiitokseni kaikille kuuroille jotka lahjoin ja kukin muistivat minua 70 vuotta täyttäessäni.

Marjaana Suna

Shakkia

HELSINGIN kuurojen Shakkikerho vietti 45 v. juhlaa maaliskuun 9 pnä. Läsnä oli runsaasti yleisöä. Shakkikerho on toiminut reippaasti kuurojen viihtyisyyden hyväksi järjestämällä joka viikko peliiltoja H:gin kuurojen yhdistyksellä. Kilpailuja niinikään on järjestetty. Shakkikerho sai paljon onnitteluja m.m. seuraavilta: Suomen Kuurojen Shakkiliitto, lahjoitti pokaalin. Kuurojen Urheiluliitto, H:gin Kuurojen Yhdistys. Suomen Kuurojen Liitto, Raittiusseura Surd, Bridgekerho, Hero, Ompeluseura sekä monet yksityiset onnittelivat. Rva ja hra Rosenberg lahjoittivat hopealautasen palkinnoksi seuralle. Hra E. Putkonen lahjoitti pokaalin ja nti Saara Jäntti niinikään pokaalin. Lisäksi paljon kukkia eri seuroilta.

Urheilua

KAIKKI KUUROT HEINÄKUUSSA TAMPEREELLE

Tampereen Kuurot Urheilijat-seura täyttää alkavana kesänä 50 vuotta. Seura on saanut järjestääkseen juhlansa yhteyteen 20—21. 7. kuurojen yleisurheilumestaruuskilpailut, jotka ovat samalla karsintakilpailut Milanon maailmankisoihin elokuussa.

Tamperelaiset toivovat, että kaikki kuurot kautta Suomenniemen saapuvat silloin Tampereelle seuraamaan kovia kilpailuja ja tapaamaan tuttavia. Ohjelmasta ilmoitamme kesäkuun numerossa lähemmin, mutta sen uskallamme jo sanoa, että ohjelma on täysipainoista. — Tervetuloa!

LAHDEN Kuurot Urheilijat toimeenpanevat ohjelmallisen illanvieton Yhteiskoululla 29 p:nä toukok. klo 18. Joku tunnettu puhuja pyydetään esitelmöimään.

Helatorstaina pidetään jäsentenväliset maastojuoksukilpailut Arvi Paasosen luona Salpausselän maastossa klo 11. Myöskin on nuolenhettokilpailuja ym. Tervetuloa.

HÄMEENLINNAN Häli järjestää toukokuun 25 pnä seuraottelun maastojuoksussa Tampereen KU:n kanssa ja seuraavana päivänä kansalliset suunnistamiskilpailut. Näiden kilpailujen merkeissä on lauantaina 25 pnä klo 19 iloinen illanvietto Hämeen Suojassa, Palokunnank. 12.

TURUN Kuurojen Ur. Valpas järjestää Kansalliset Maratonjuoksukilpailut Turun Urheilupuistolla kesäk. 1 pnä klo 15. Ilmoittautumiset seuran nimellä: Ketarantie 15. Turku 9.

TURUN Valppaan iltama pidetään Toivo 11 Koskenk. 16. B. kesäk. 1 pnä klo 19. Ohjelma vaihteleva m.m. Pekka Puupää kumppaneineen esiintyy hauskassa näytelmässä. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

TAITEILIJA VAINOLAN ANSIOMITALI

Tavattoman suuren melun on nostanut tait. Vainolalle myönnetty Suomen Urheilun Ansiomitali, jonka minä yksityisenä henkilönä olen hänelle anonut. (Huomattakoon, että yksityinen yhtä hyvin kuin liitto tai seura ovat oikeutetut anomaan k.o. mitalia.)

Puolestani aioin metelin kuitata lauseella: »tule tänne syy parka, täällä sitä on ennestäänkin». Mutta kun KUL:n sihteeri nimimerkin turvin Urheiluairuen viime numerossa vetää esille ja solvaa vieraan maan kansalaista arkkitehti Wibergiä ja syyttää minua Vainolan ansioiden liioittelusta, on minulla aihetta puuttua k.o. kirjoitukseen.

Tait. Vainolan mitalin ei olisi tarvinnut nostaa meteliä, jos KUL:n nykyinen hallitus olisi arkistostaan tutustunut Vainolan ansioihin kuurourheilun hyväksi. Tehdyn työn ansiot eivät vanhene milloinkaan ja tunnustusta niistä voidaan antaa niinkauan kuin tekijä elää, vieläpä sen jälkeenkin. Koska nuoremmalle polvelle kuitenkin Vainolan ansiot ovat tuntemattomat, on paikallaan mainita ne tässä sellaisina kuin olen ne V:n ansioluettelosta poiminut ja anomukseeni liittänyt:

KUL:n perustajajäsen n:o 11. KUL:n edustajakokouksissa läsnä puheenvuoroja käyttäen 1920—42.

Liittoneuvoston varajäsen 1939—42, Lahden Kuurojen Urheiluseuran (Kyminl. Tähden alaosasto) puheenjohtaja 1926, Hämeenlinnan K. U:n perustaja 1927 ja sen puheenjohtaja 5 vuotta, Lahden K. -U:n perustajajäsen (itsenäinen seura) 1932 ja sen varapuheenjohtajana sanottuna vuonna, KUL:n edustajana N.D.I:n urheilukongressissa sekä N.D.I:n tilintarkastajana 1934, KUL:n Olympiamatkarahaston keräyspäällikkönä 1934 ja 1938, KUL:n arpajaistoimikunnan rahastonhoitajana 1938. Lisäksi on tait. V. lahjoittanut 2 kiertopalkintoa ja hiihtohaarikan KUL:lle ja ollut kenttäurheiluissa toimitsijana.

Hienosta hiihtohaarikasta ei KUL maksanut Vainolalle penniäkään, kuparivanteen kaiverruksia varten vain KUL laitatti siihen omalla kustannuksellaan. Kummallista tietämättömyyttä KUL:n sihteeriltä.

Kiertopalkinnot olivat silloin hyvin arvokkaita kun KUL rahavaikeuksien alla kamppaillen ei voinut ostaa palkintoja, vaan ne kuitattiin papereilla. Kokonaan toista on nyt, kun veikkausvarojen ansiosta KUL:n rahavarat ovat loistavat. Nykyiset toimitsijat eivät halua antaa alkuajan vaikeissa oloissa suoritetulle työlle arvoa, vaan kirjoittaja päinvastoin halventaa kokonaan näidenkin lahjoitusten arvon.

Kirjoittaja mainitsee Vainolan kelvanneen takuumielessä rahankeräyspäälliköksi. Eiköhän maininta osoita puuttuvaa urheilumieltä, koska toisen vakavaraisuutta kyllä käytettiin hyväksi, mutta hänelle ei suotaisi toiminnastaan tunnustusta.

Omahyväisenä mainitsee kirjoittaja olleensa »kiusaantunut» omasta mitalistaan, jonka hän jossain juhlassa oli saanut. Paljon *kiusaantuneemmalta* hän tuntuu kuitenkin Vainolan mitalista.

Tait. Vainolalle anoin »urheilun ansioristiä», joka on yleisesti käytetty nimitys k.o. mitalista. Valtion urheilulautakunnan päätöksen varaan kuitenkin jäi, millaisen mitalin halusivat antaa V:n ansioiden perusteella. Se, että hän sai Suomen Urheilun Ansiomitalin *kullatulla ristillä*, ei olisi pitänyt herättää muuta kuin iloa kuurojen keskuudessa siitä, että heitäkin on muistettu. Halventamatta mitenkään urheilijoiden ansioita, haluan tähdentää, että mitaleja on tarkoitus jakaa ensisijassa niille, jotka urheilun alkuaikoina ovat aikaansa ja varojaan uhranneet, olipa henkilö persoonallisesti mieleinen tahi ei, urheiluhengen on oltava lojaali tällaisissa asioissa.

Valtion urheilulautakunta lähettää vuosittain kehoituksen, että seurat, liitot tahi yksityiset nimeäisivät ansioituneita henkilöitä mitalin saajiksi. Monia vanhemman polven miehiä on vielä joukossamme, joille KUL:n sietäisi näitä tunnustuksia anoa kiitokseksi siitä, että ovat uranuurtajina vaikeuksissa olleet kannustamassa ja raivaamassa kuurourheilun tietä kuurojen keskuuteen.

Arkkitehti Wiberg, jonka kirjoittaja aiheettomasti vetää esille, sai aikoinaan mitalin ihmisystävällisestä toiminnasta. Hän pani alulle Ruotsissa rahankeräyksen sodasta kärsiville maamme kuuroille. Siitä 8.000:— lahjoituksesta, josta kirjoittaja puhuu, en minä tiedä mitään. Keräysten lisäksi lahjoitti arkkitehti Wiberg Kuurojen Liitolle 10.000:—, jolla summalla ostettiin kello toimistoon. Ävikia on hän myös lahjoituksillaan muistanut. Wibergin mitali ei sivua lainkaan urheilua ja kirjoittaja saattaa itselleen häpeää solvailullaan. Ruotsin kuurot lausuivat ilonsa monissa kirjeissään ja henkilökohtaisestikin tästä mitalista, jonka yksi heistä sai. Arkkitehti Wibergiä ei »potkittu» Ruotsin Kuurojenliitosta, vaan erosi hän itse siitä korkean ikänsä perusteella. Hänen ansionsa ja työnsä maansa liiton hyväksi ovat yleisesti tunnettuja ja tunnustettuja.

Omalta kohdaltani olen vastannut k.o. kirjoitukseen tässä niin tyhjentävästi kuin tila suinkin sallii. Tuntien kuitenkin KUL:n sihteerin luonteenlaadun, tiedän hänen jatkavan metelöintiä asiasta, kunnes lähimmäiset siihen väsyvät. Omasta puolestani en tule asiaan enää kajoamaan.

Rurik Pitkänen.

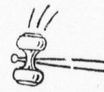

Kokouksia

LAPPEENRANNAN Kuurojenyhdistyksen Äitienpäivä pidetään toukokuun 5 p:nä. Suonionk. 13:ssä Kuurojentalossa, alkaen klo 18. Ohjelma hyvä ja vaihteleva. Kahvitarjoilua! Tervetuloa!

JOENSUUN Kuurojen Yhdistyksen Äitienpäiväjuhla on 12. 5. klo 13 Niinivaaran kansakoululla. Äidit ja kaikki muutkin kuurot tervetulleita.

KUOPION Kuurojen Yhdistys järjestää kirkkopäivät Kuurojenkoululla toukokuun 18—19 pnä. Puhujina ovat rovasti Myyryläisen lisäksi paikkakunnan pappeja ja ehkä joku oma maallikkopuhujistamme.

Sunnuntaina 19 pnä käynti yhdistyksen kesäkodissa.

KARJALAN Kuurot r.y. pitää esitelmäpäivät ja Äitienpäivä juhlan lauantaina toukok. 18 pnä klo 18. ja sunnuntaina 19 pnä klo 10. Juhlapaikka Keskuskansakoululla. Puhujina hra R. Östman y.m. Kahvitarjoilua. Tervetuloa.

TURUN Kuurojen Yhdistyksen Naiskerhon 20-vuotisjuhla pidetään 18. 5. Kuurojenkoululla ko 19. Tähän juhlaan toivomme kaikki läheltä ja kaukaa tervetulleiksi.

Seuraavana päivänä on samassa paikassa hartaushetki ja esitelmätilaisuus ainoastaan naisille. Pyydämme naisia runsaslukuisesti saapumaan tähän erittäin opettavaiseen tilaisuuteen.

ÄÄNEKOSKEN Kuurojen Yhdistyksen 20 vuotisjuhla ja valistuspäivät pidetään toukokuun 29—30 pnä (helatorstaina) alkaen 29. 5. klo 19. Kokouspaikasta ilmoitetaan perillä.

Erityistä kutsua juhlille ei lähetetä, vaan pyydetään jokaista kuurojen yhdistystä huomioimaan tämän ilmoituksen kutsuna.

Tervetuloa.

JOENSUUN SEUDUN KUUROJEN esitelmäpäivät ja kesäjuhlat pidetään kesäkuun 29—30 p:nä.

Juhlapaikasta ja alkamisajasta ilmoitetaan tarkemmin kesäkuun numerossa. Kun samaan aikaan Joensuussa pidetään Pohjois-Karjalan messut, niin jo senkin puolesta kannattaa saapua kesäiseen Joensuun kaupunkiin.

KAJAANISSA pidetään kuurojen yleiskokous Asuntolassa J. Saarisen luona, toukokuun 30 pnä klo 12. Kokouksessa Kuurojen liiton vuosikokouksen selostus, esitelmiä y.m. Kahvitarjoilu. Tervetuloa.

KUOPION Kuurojenkoulusta v. 1947 keväällä poispäässeille, opettaja Alma Miettisen A. luokan oppilaille tiedoitetaan, että luokkakokous aijotaan pitää Kuopiossa ensi toukokuun 18 pnä, mikäli Lilja, Raisa, Anja, Pertti, Kusti, Paavo, Arvo, Aino, Henri, Terho, Mikko sekä allekirjoittanut siihen osallistuvat.

Pyydetään ilmoittautumaan hra Toivo Oksmannille, Melank. 43, Kuopio, viimeistään toukokuun 8 pvään mennessä.

TURUN Kuurojenkoulun 8 A. luokka v. 1932 poispäässeet opettaja Santeri Seppälän oppilaat pyydetään kokoontumaan luokkakokoukseen Turkuun, helatorstain aattona 29 pnä toukokuuta. Ilmoittautumiset pyydetään lähettämään allekirjoittaneelle viimeistään toukokuun 15 pvään mennessä, osoitteella: Anja Heinrichs, Arvinkatu 2. b. Turku.

SAVONLINNAN Kuurojen Yhdistyksen kesäjuhlat pidetään kesäkuun 29—30 pnä Partasen talossa Naistenlahdessa. Kokoonnutaan Savonlinnaan Puistokadun Kansakoulun kohdalle 29 pnä klo 14. Siitä saaristolaivalla kaunista reittiä myöten juhlapaikan lähettyville, josta loppumatka mennään veneillä perille. Myöhemmin tulevat pääsevät moottoriveneilläkin Savonlinnasta, mutta toivottavaa olisi, että kaikki koittaisivat saapua klo 14 mennessä.

Perillä luvassa hyvää ohjelmaa ja muuta virkistystä. Sauna on luvattu lämmittää ja antaa juhlakansan käydä kylvyssä.

Kauniin luonnon keskellä monenlaista virkistystä. Ottakaa myös mukaan peite. Juhlille on lupautunut puhujiksi toimittaja Rurik Pitkänen ja rva Katri Pitkänen. Saapukaa kaikki savonlinnalaiset ja toivomme ystäviämme kauenpaakin. Kesäkuun numerossa vielä juhlistamme.

LAPPEENRANNASSA järjestetään Lappeenrannan Kuurojenyhdistyksen kesäjuhla kesäkuun 29—30 p:nä sään salliessa Suonionk. 13:ssä oman Kuurojentalon pihamaalla, alkaen lauantaina klo 18. Ohjelma rikas ja monipuolinen. Puhujiksi toivotaan huomattavimmat ja merkittävämmät henkilöt ja omat puhujat. Majoitus ja ravintola paikalla. Tervetuloa läheltä ja kaukaa!

TYRVÄÄN Kuurojen yhdistys Heffata r.y. viettää yhdistyksen 50 vuotisjuhlaa juhannuspäivänä. Juhannusaattona järjestetään juhannusvalvojaiset Tyrvään seurakunnan leirimajassa Houhajärven rannalla. Lähemmin ilmoitetaan kesäkuun numerossa.

KUOPION Kuurojen yhdistyksen Juhannusvalvojaiset kesäkodissa. Lähemmin seuraavassa numerossa.

KAJAANISSA pidetään Kuurojen esitelmäpäivät elokuun 10—11 pnä. Elokuva-esitys mahdollisesti on. Toimittaja Pitkästä toivotaan.

LAPPEENRANNAN Kuurojenyhdistys r.y. järjestää esitelmäpäivät ensi lokakuun 5—6 p:nä toimittaja Rurik Pitkäsen kanssa sovittuna aikana. Esitelmöitsijöiksi kutsutaan rva Katri Pitkänen ja toim. Rurik Pitkänen. Hyvät puhujat ja hyvä ohjelma luvataan. Pitäkää mielessä.

UUTTA KUUROILLE.

Helsingin Kuurojen Raittiusseura Surd ja H:gin Kuurojen Yhdistyksen Nuorten kerho ovat yhteisvoimin ilmoittautuneet

Juhlakilpailuun

johon osallistuu 35 kuulevien raittius- ja nuortenseuroja.

Helsingin kaupungin puolesta saapuvat arvostelijat seuraamaan ohjelmaa.

Arvosteltava juhla järjestetään tulevan lokakuun 19 pnä klo 19. Balderin juhlasalissa. Kehoitamme huomioimaan ajan. Lähemmin ilmoitetaan myöhemmin.

VUOKRATTAVANA 1 hellahuone tai parikin kuurolle perheelle kesäksi. Lapsia saisi olla alle 10-vuotiaita 2—3 seuraksi omalle pojalle, joka on 5-vuotias. Paikka on kaunis, järven rannalla. Hyvät autoyhteydet.

Os.: Mv. Nyyrikki Olkkonen, **Alavus,** Sapsalampi.

KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

62. vuosikerta 1957

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 1 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1956 kotimaassa ja Pohjoismaissa 500:—, ulkomaille 600:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Malminrinne 2 A 14, Helsinki. Puh. 36 678.

OY EPILÄN NAHKATEHDAS AB
Epilä

UUSI KIRJAPAINO OY
Epilä

OY EXELSIOR AB
Epilä

Suosikaa lehtemme ilmoittajia !

OY SAHANTERÄ
Epilä

JYVÄSKYLÄN SEUDUN OSUUSKASSA
Jyväskylä - Uurainen

KÄYTTÄKÄÄ OMAN LIITTONNE

SURUADRESSEJA

HINTA 300 MK

NIITÄ ON SAATAVANA YHDISTYSTENNE MYYJILLÄ SEKÄ TOIMISTOSSAMME

Suomen Kuurojen Liitto r.y.
Liisankatu 27 E 10 - Helsinki
Postisiirtot. 6825

STOCKMANN

— NYT SEKÄ
HELSINGISSÄ
ETTÄ
TAMPEREELLA

1862

Kolmen A:n kahvi

— hyvän tuulen kahvia

JOHANNA ROSITA KATRIINA

SOK

Raha-asioittenne
hoito sujuu
nopeasti ja varmasti
»meidän pankissa»

YHDYSPANKKI

entä hänen
tulevai-
suutensa.... ....

Riittääkö vakuutusturvanne varmistamaan perheenne elämisenmahdollisuudet kaikissa olosuhteissa?

Henki-, vahinko- ja eläkevakuutuksia

POHJA-YHTYMÄ

Helsinki — Kaisaniemenkatu 6

KONE JA TERÄ OY
Tampere

winter

Kauppakirjapaino Oy. Helsinki 1957